ЗМІСТ

Глибина різкості

КУПИТИ

Переглянути та купити книгу на **ridmi.ua**

Про книгу

У принципі, майже кожна жінка це може: вийти заміж - і почати розкопувати історії з життя попередніх поколінь свого роду; народити дитину - і почати інтенсивно пригадувати власне дитинство; провести чоловіка на війну - і почати проводити паралелі з давно відгримілими війнами. Але далеко не всі з такою любов'ю й рішучістю можуть це висловити, надавши минулому різкості теперішнього, а теперішньому - глибини минулого. Тим більше не всі це можуть висловити у віршах. А Ірина Цілик - може.

MERIDIAN CZERNOWITZ
МІЖНАРОДНА ЛІТЕРАТУРНА КОРПОРАЦІЯ

ISBN 978-617-614-129-7
9 786176 141297 >

ірина цілик

глибина різкості

ірина цілик

глибина різкості

MERIDIAN CZERNOWITZ
МІЖНАРОДНА ЛІТЕРАТУРНА
КОРПОРАЦІЯ

УДК 821.161.2'06-32
ББК 84(4Укр)6-44
Ц 60

Цілик, Ірина
Глибина різкості. Поезії / Ірина Цілик. — Чернівці : Книги — XXI ; Meridian Czernowitz, 2016. — 112 с.

ISBN 978-617-614-129-7

У принципі, майже кожна жінка це може: вийти заміж — і почати розкопувати історії з життя попередніх поколінь свого роду; народити дитину — і почати інтенсивно пригадувати власне дитинство; провести чоловіка на війну — і почати проводити паралелі з давно відгримілими війнами. Але далеко не всі з такою любов'ю й рішучістю можуть це висловити, надавши минулому різкості теперішнього, а теперішньому — глибини минулого. Тим більше не всі це можуть висловити у віршах. А Ірина Цілик — може.

ББК ББК 84(4Укр)6-44

Видання здійснено на замовлення
Міжнародної літературної корпорації Meridian Czernowitz

Ірина Цілик © текст, 2016
Meridian Czernowitz © видання українською мовою, 2016
Дмитро Красний, Катерина Горностай © ілюстрації, 2016
Микола Леонович © дизайн, 2016

Ірина Цілик

глибина різкості

Meridian Czernowitz
2016

.від авторки.

Звісно, я знаю, як треба писати біографічну довідку. Я, така-то й така, щось зняла, щось видала, такі й сякі нагороди отримала, такими-то мовами перекладена… Все це справді якось мене характеризує. А, може, й не так щоб дуже.

Напишу про важливе.

Я народилася в Києві і живу в Києві. Це місто — моя Ахіллесова п'ята, мій найкращий друг чи близький родич (і навіть тоді, коли ми з чоловіком гралися в дауншифтерів і на кілька років утекли до села, все це було про любов і пристрасть, про зерна і полову). Зрештою, в Києві жили мої пра-пра, тут — усе моє таємне і явне, і я точно знаю, де продаються найсмачніші пиріжки і якими стежками вигуляти дорогих гостей.

У моїй родині ніхто не мав творчих професій: були вчителі, лікарі, математики, технарі; режисерів і літераторів, здається, не було ніколи. Я й досі не певна, як так вийшло, але я закінчила КДУТКіТ ім. Карпенка-Карого. «Режисура — не жіноча професія», — говорив нам майстер. Найсмішніше, що я з ним майже згодна тепер. Але кіно — це така велика магія і така велика лотерея, спробувавши яких хоч раз, уже не відкрутишся.

Література — інша моя любов. Тут мене штормить і хитає: пишуться потроху то вірші, то проза, то пісні, то дитячі книжки… Що з мене виросте — сама не знаю.

Мій чоловік пише також. Двом літераторам жити разом непросто і цікаво: завжди маєш напоготові червоний олівець за пазухою. Втім, уже майже рік, як Чех спробував себе в новій ролі — військового. Я досі не звикла. Іноді думаю: чи можна до цього звикнути?

Наш син, на щастя, ще не пише книжок, але легко переграє мене в слова і в рими. Загалом, часто не можу позбутися відчуття, що не дотягую. Складно буває мамам і татам цих дітей нового зразка.

Нині мені 33 роки. Останнім часом щось змінилося, все змінилося. Ці чотири цикли — про сімейні скелети в шафі і скелетики висушених квітів у старих книжках; про війну і мир, мир і війну; про неспроможність жити тут-і-тепер і ще більшу неспроможність тут-і-тепер не жити — певна спроба розібратися з тими тектонічними зсувами, які почали відбуватися десь усередині мене.

Щиро,
Іра Цілик

глибина різкості

гербарій

. .

Холодно, тепло, тепло і знову холодно,
знову непройдені рівні й глибокі тріщини.
Хтось на коліна кладе мені сиву голову.
Ти потерпи. Ще день, ще життя, ще трішечки.

Білими плямами — лиця чиїсь в розфокусі.
Хто вони, хто? Далекі близькі і втомлені,
мовчки зникають; в кожнім сутулім корпусі
знаки питання міцно в хребет вмонтовані.

Зламані долі й щастя як заперечення.
Рани фантомні й клаптики подорожника.
Але пливуть на нерест супроти течії
люди у ті місця, де були народжені.

Холодно, тепло, хто вони, хто, чи варто, чи
можна збагнути правду, побиту шашелем?
Давніми таврами — лиця із фотокарточок
дивляться так уважно очима нашими.

І за законами вічної діалектики
ми впізнаємо ці суперечні проблиски.
І розсипаються в пальцях крихкі скелетики
між сторінок засушених кимось пролісків.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ